

Nr 8.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående bemyndigande för Kungl. Maj:t att biträda ackordsuppgörelser i fråga om kronans fordringar för försålda kronoegendomar; given Stockholms slott den 4 januari 1940.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

A. Pehrsson-Bramstorp.

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 4 januari 1940.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, ERIKSSON, BERGQUIST, BAGGE, ANDERSSON, DOMÖ.

Chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Pehrsson-Bramstorp, anför:

Genom beslut av 1934 års riksdag (prop. nr 120; R. skr. nr 66) medgavs Kungl. Maj:t att under tiden till och med den 30 juni 1935 efter närmare prövning i varje särskilt fall för kronans del biträda ackordsuppgörelse i fråga om kronans fordringar för försålda kronoegendomar.

Berörda medgivande innebar bifall till ett av Kungl. Maj:t med anledning av framställningar från domänstyrelsen och statskontoret väckt förslag.

Domänstyrelsen hade i ärendet framlåtit bland annat, att fall kunde uppstå, då avsikten med ackordslån bleve förfelad på grund av att kronan vore fordringsägare och kronans medgivande till godtagande av ackord ej kunde

erhållas inom sådan tid, att övriga borgenärer låte sig nöja med den väntetid för sina fordringar delvisa likvidering, som kunde komma att uppstå därigenom att riksdagens medverkan erfordrades för kronans godtagande av ackord.

Statskontoret hade i ärendet anfört, att, även om ett efterskänkande från kronans sida av viss del av överenskommen köpeskillning för försåld kronoegendom ur principiell synpunkt vore ägnat att ingiva vissa betänkligheter, det dock syntes statskontoret knappast vara rimligt, att kronan undandrog sig att medverka vid de stödåtgärder, som beslutats för att under rådande förhållanden bispringa nödställda jordbrukare. Särskilt i de fall, då enskild fordringsägare i sådant syfte nedsatt sina anspråk, syntes billigheten kräva, att även kronan medverkade till stödåtgärderna. Statskontoret erinrade vidare om angelägenheten av att beslut i ärende av ifrågavarande art — vilka ämbetsverket icke heller kunde finna vara av den allmänna vikt, att de på grund därav borde underställas riksdagen — meddelades utan tidsutdräkt och att det kunde vara förenat med betydande olägenheter att först behöva inhämta riksdagens medgivande.

Genom beslut senast av 1939 års riksdag (prop. nr 26, skr. nr 52) har ifrågavarande bemyndigande förlängts för tiden till och med den 30 juni 1940.

Med stöd av nämnda bemyndiganden har Kungl. Maj:t godtagit ackord å fordringsbelopp för försålda kronolägenheter, under 1934 i fyra fall, under 1935 i tre fall, under 1936 i tre fall och under 1937 i ett fall. Under 1938 och 1939 har för kronans del icke behövt biträdas någon dylik ackordsuppgörelse.

*Departements-
chefen.*

Det av riksdagen lämnade bemyndigandet för Kungl. Maj:t att efter närmare prövning i varje särskilt fall för kronans del biträda ackordsuppgörelser i fråga om kronans fordringar för försålda kronoegendomar synes böra förnyas. Det nya bemyndigandet torde böra avse tiden till och med den 30 juni 1941. Jag hemställer sålunda, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att Kungl. Maj:t må, under tiden till och med den 30 juni 1941, efter närmare prövning i varje särskilt fall, för kronans del biträda ackordsuppgörelser i fråga om kronans fordringar för försålda kronoegendomar.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Maj:t Konungen samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:
Fritz af Petersens.